

CARAVAGGIO

Karel Švuger

DVK/ 3. ročník

Září 2012

Obrazová dokumentace,
barokní realismus

VY_32_INOVACE_DVK23/05

Caravaggio ([29. září 1571](#) – [18. července 1610](#); vl. jménem **Michelangelo Merisi**) byl [italský malíř](#) působící v [Římě](#), [Neapoli](#), [Maltě](#) a [Sicílii](#) mezi lety [1593](#) a [1610](#). Je obvykle zařazován mezi představitele [barokního](#) stylu, na jehož formování měl velký vliv, či za představitele [tenebrismu](#). Jeho přínos spočíval ve větší realističnosti zobrazovaných mythologických a biblických postav, jejichž předobrazem byli prostí lidé jeho doby. Zároveň je považován za posledního velkého náboženského malíře v Itálii.

Narodil se v obci Caravaggio v Lombardii nedaleko Milána, jeho otec Fermo Merisi byl stavitel a pracoval pro místního markýze, matka Lucia Aratori pocházela z místní zámožné rodiny. Když bylo Caravaggiovi šest let, jeho otec zemřel. V roce [1584](#) nastoupil do učení do milánské dílny malíře Simona Peterzano, kde strávil čtyři nebo pět let. Dalších několik let strávil pravděpodobně ještě v Miláně a možná i v Benátkách. V letech 1591 nebo 1592 se objevuje v Římě. Zde pracoval v dílně [Giuseppa Cesariho](#), který později získal titul rytíře a byl nazýván Cavaliere D'Arpino. Zde dosahuje prvních tvůrčích úspěchů svými obrazy zátiší a kytic.

Caravaggio byl prý známý pouliční výtržník a člen několika tlup. Rád prý vyvolával rvačky, při nichž také tekla krev. Na tomto místě je nutno říci, že v té době byly potyčky, které končily často i smrtí jednoho z kontrahentů, poměrně běžné a Carravagio nebyl v tomto ohledu tedy nikým příliš výjimečným. V roce [1606](#) při jedné z takových bitek prý zavraždil jistého Ranuccia Tommasoniho, svého modela a údajného milence.[\[1\]](#) Raymond Jean-Frontain uvádí, že i při neexistenci přesvědčivého důkazu o Caravaggiově sexualitě, lze ze silně erotizujícího zobrazování mužů v jeho díle (a též z hanlivých obvinění od vrstevníků) usuzovat přinejmenším na jeho bisexualitu, ne-li přímo homosexualitu.[\[2\]](#)

Sv. Jan Křtitel
(Mladík s
beranem). Jedno
z erotizujících
zobrazení mužů
v Caravaggiově
tvorbě

Povolání
svatého
Matouše

Vzkříšení Lazara

Stětí svatého Jana Křtitele

Pro svůj bouřlivý život musel odejít, nejprve do [Janova](#) a později do [Neapole](#), odkud v roce [1607](#) přesídlil na [Maltu](#). Tam byl vlídně uvítán a dokonce byl přijat do Řádu maltézských rytířů. Nakonec se ale nepohodl s jedním řádovým spolubratrem, jejich hádka skončila šarvátkou a Caravaggio byl opět uvězněn. Z vězení utekl, aniž by vyčkal soudního procesu, posléze se mu podařilo z Malty odplout na Sicilii. Poté, co mu bylo papežem přislíbeno omilostnění, vydává se přes Neapol, (kde asi rok pracuje na obrazech objednaných místními šlechtici), na zpáteční cestu do Říma. Je nemocný, trápí ho následky různých zranění a vleklá střevní infekce. V jednom hostinci poblíž Neapole je opět pobodán v potyčce. Chystá se do Říma, ale je omylem zatčen, a když po 2 dnech vychází z vězení, nezastihne už v přístavu loď, na které má celý svůj majetek. A tak 18. července 1610 umírá v toskánském přístavu na pláži. Jeho hrob se nepodařilo nalézt.

ZDROJE:

BAUER, Alois. *Dějiny výtvarného umění*. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 1998, 287 p. ISBN 80-858-3925-3.

CHÂTELET, Albert a Bernard Philippe GROSLIER. *Světové dějiny umění: malířství, sochařství, architektura, užité umění*. České vyd. 2., upr., Praha: Ottovo nakladatelství v divizi Cesty, 2004, 784 s. ISBN 80-718-1936-0.

MRÁZ, Bohumír a Odborná spolupráce Marie ČERNÁ. *Dějiny výtvarné kultury*. 4. vyd., V Idea servis 3. vyd. Praha: Idea servis, 2002, 287 p. ISBN 80-859-7039-2.

Internetové zdroje:

<http://cs.wikipedia.org>

<http://www.artmuseum.cz>

<http://historika.fabulator.cz>

<http://www.umeni.euweb.cz>

<http://www.dejinyumeni.czweb.org>